

Před zimou

Léto je shrbená stařenka nad hrobem
a ani podzim není už mladík

S námahou dýchá
ztěžka se pohybuje
nohy mu neslouží jako dřív
říká si – však tu taky nebudu věčně

Večery mívají chmurné
ona se chvěje zimomřivá
a jeho zebe na dlaních

Proto sedají rádi u kolébky
do níž se co nevidět něco narodí
něco co bílým chladem pálí
naděje čistá jako sníh

Roční doby nevyhynou